

Pynterne laa Polaris kun 1 Kvartmil fra Land, og Farvandet langs Kysten var opfyldt af Skodser med snævre Kanaler imellem. Fra Point Barrow strakte Iskanten sig mod sydvest og senere i vestlig Retning. Udfor Ice-cape tabtes Iskanten af Sigte. Fra Beringshavet foreligger ingen Efterretninger.

Aarets vigtigste Begivenheder i de arktiske Egne er: Nordvestpassagens endelige Fuldførelse ved Roald Amundsen og Opnaaelsen af den højeste hidtil naaede Bredder ved Mr. Peary ($87^{\circ} 6' N.$ Br. den 21. April 1906).

Vinteren 1905—06 var forholdsvis mild over Spitzbergen, Barents-Sø og Kara Hav, men streng over hele Grønland og arktisk Amerika. Isforholdene var i Analogi hermed gunstige i de evropæisk-arktiske Farvande og ugunstige i de amerikansk-arktiske. Omkring Spitzbergen var Isforholdene ligeledes gunstige. I Grønland Hav var Isbæltet bredere end sædvanlig, og strakte sig paa Nordøstkysten af Grønland længere til Søs end sædvanlig. Ved Angmagsalik var Isforholdene ualmindelig ugunstige, derimod var Islands Kyster isfri hele Aaret undtagen fra Slutningen af April til Begyndelsen af Juni, da Drivisen naaede til Skagestrands Bugt. I Nordatlantenhavet mødtes der paa Grønlandsruten i April paa $58^{\circ} N.$ Br. Drivis saa østligt som til 39° vestlig Lgd., hvilket er ret ualmindeligt. Paa Amerikaruten var der i Vinteren 1905—06 ingen Standsning i Isfjældforekomsten, men denne var saa til Gengæld i Sommeren 1906 langt mindre end sædvanlig. Udenfor Labrador fandtes mere Drivis end sædvanlig. I Hudsonstræde- og bugt var Isforholdene ret normale, dog var Strædet ikke isfrit før Midten af August. I Davisstrædet var der isfrit i de $2\frac{1}{2}$ første Maaneder af 1906. I den vestlige Del af Davisstrædet optraadte Vestisen i store Mængder. I Baffinbugten medførte den strenge Vinter i 1905—06 og uheldige Vindforhold, at Isforholdene i Melvillebugten var ugunstige i Sommeren 1906 end i en Aarrække. Isforholdene i 1906 giver Anledning til at vente i 1907 ret gunstige Isforhold langs Grønlands Kyster og mindre gunstige omkring Labrador og New Foundland. Den største Del af Værket optages af en Del Detailoplysninger om Nordpolarfarvandene i 1906.

Ole Olufsen.

Arkeologiska Undersökningar i Perus och Bolivias Gränstrakter. 1904—1905 af Erland Norden-skiöld. Kungl. Svenska Vetenskapsakademiens Handlingar. Band 42, Nr. 2.

Den bekendte Sydamerikaforsker Erland Norden-skiöld har i ovennævnte Værk atter ydet et værdifuldt

Bidrag til Kendskabet om Indianernes Kulturstandpunkt og Historie i Peru og Bolivia. Med Rette gør Forf. i Indledningen opmærksom paa, at de store Rekognosceringsrejsers Tid i Sydamerika er forbi, og at man nu maa begynde paa Detailundersøgelserne. Man kunde føje til, at de store Rekognosceringsrejser ogsaa burde være forbi i andre Verdensdele, hvor vi nu kun har Nytte af Detailundersøgelser og Monografier. Det Omhvorpaa E. N. har gjort sine arkæologiske Undersøgelser, ligger imellem 68° — 71° V. Lgd. Grw. og 14° — 15° S. Br. Det er Dele af Provinserne Sandia og Carabaya i Peru samt Provinserne Caupolican i Bolivia, hvorom først gives en geografisk og historisk Oversigt og derefter en detailleret Beskrivelse af Udgravninger og Grave samt af de i og ved Gravene fundne Genstande. Heraf er navnlig de saakaldte Topos, de Naale som Indianerkvinderne bruger til at sammenhefte deres Shawler med, af stor Interesse. Et særligt Afsnit er helliget Stenredskaberne, som endnu anvendes af de Indfødte som hos os i Stenaldertiden; de af Forf. fundne Stenøkser var af Diabas og Morterne af Diabas og Kvarsit. Endvidere omtales Helleristninger, Bjærgmalinger og forskellige Lervarer (af de sidste findes gode Samlinger bl. a. i Trocaderomuseet i Paris). Værket, der bestaar af 66 Sider i Kvart, er forsynet med talrige Illustrationer og 6 Tavler med særdeles smukke Gengivelser af Gravkamre, Stenredskaber o. s. v.

Ole Olufsen.

Élisée Reclus: Les Volcans de la Terre. Premier Fascicule. Société belge d'Astronomie, de Météorologie et de Physique du Globe. 1906.

De faa Aar af det tyvende Aarhundrede, der er forløbne, har udmærket sig ved en usædvanlig livlig Virksomhed af Kræfterne i Jordens Indre. De store, ødelæggende Vulkanudbrud paa de vestindiske Øer Martinique og St. Vincent, de omtrent samtidige Udbrud i Mellem-Amerika og Mexico, Udbruddet paa den japanske Ø Tori-Shima og Vesuvs voldsomme Udbrud ifjor, samt de talrige ødelæggende Jordskælv, der har ramt de forskellige Egne af Jorden, synes at vise os, at vi maa være komne ind i en Periode, hvor Jord-Indret er kommen i Uro, og hvor de tektoniske Kræfter atter søger at bringe Stabilitet tilveje i Jordskorpen. De mange Katastrofer har vakt en stedse voksende Interesse, saa stor som man kun sjældent ser den udenfor Fagmændenes snævre Kres, for de vulkanske Fænomener og for Jordskælvene. Det var derfor meget à propos, at det belgiske Selskab for Astronomi, Meteorologi og Jordklodens